

เรื่อง ว่าด้วยกันเรื่องที่อยู่อาศัย

หากพูดถึงคำว่า “ที่อยู่อาศัย” หลายคนก็ให้คำนิยามกันไปหลากหลายความหมายและหลากหลายชื่อเรียกโดยอาจจะแบ่งตามลักษณะรูปแบบ และขนาดของเนื้อที่ใช้สอยซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับจำนวนสมาชิกในครอบครัว การอยู่อาศัยและใช้งานของแต่ละครอบครัวแม้ว่าจะมีความแตกต่างกันในรายละเอียดต่างๆ แต่จุดประสงค์หลักก็คือจุดประสงค์เดียวกันก็เพื่ออยู่อาศัย โดยภายในที่อยู่อาศัยอาจจะประกอบด้วยอุปกรณ์และสิ่งใช้สอยที่จำเป็น รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสบายตามความพึงพอใจของผู้อยู่อาศัยในแต่ละบุคคล

หากนึกถึงขั้นตอนการปลูกสร้างการทาสีการตกแต่งต่อเติมภายนอก ภายใน ที่คนโดยทั่วไปมักจะให้ความสำคัญในขั้นตอนดังกล่าวเป็นพิเศษก็เพื่อความปลอดภัย แข็งแรง คงทน ของที่อยู่อาศัยแล้วขั้นตอนการจัดหาเฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆที่จะนำมาจัดวางและติดตั้ง ก็เป็นขั้นตอนที่ผู้อยู่อาศัยให้ความสำคัญไม่น้อยเช่นกัน ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความสวยงามและความเหมาะสมกับการใช้งาน ซึ่งอาจรวมถึงความนิยมชมชอบส่วนตัวของผู้อยู่อาศัยด้วยแต่หากจำนวนและปริมาณเฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ รวมไปถึงสิ่งของเครื่องใช้ที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่มีมากกว่าความสวยงามและความเหมาะสมกับการใช้งานแล้ว จนทำให้เป็นการยากแก่การจัดวางให้เป็นระเบียบเรียบร้อยได้จนอาจเป็นเป็นที่อยู่ของสัตว์ให้โทษหรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคได้ เช่น หนู ตะขาบ แมลงสาบ หนู ฯลฯ นอกจากเรื่องที่อยู่อาศัยของสัตว์ให้โทษหรือสัตว์ที่เป็นพาหะแล้ว ข้อควรระวังที่ต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่งไม่แพ้กันก็คือ การเกิดอัคคีภัย เพราะหากเราสะสมสิ่งของที่เป็นวัสดุที่ติดไฟได้ง่าย เช่น เสื้อผ้า กระดาษ ฯลฯ เมื่อเราทราบถึงข้อควรระมัดระวังและข้อเสียมากมาย ในการที่เราปล่อยปละละเลยที่อยู่อาศัยของเราเป็นที่สะสมสิ่งของ เครื่องเรือนเกินสมควร หรือจัดสิ่งของนั้นให้ซับซ้อนกันเกินไปจนเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ให้โทษหรือสัตว์ซึ่งเป็นพาหะของโรคแล้วแต่ยังไม่ได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงใดๆ นอกจากผลเสียที่ได้กล่าวมาแล้วยังมีผลทางกฎหมายด้วยอีกประการหนึ่ง คือ ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ **บัญญัติว่า “เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าอาคารใดมีสินค้า เครื่องเรือนหรือสัมภาระสะสมไว้มากเกินสมควร หรือจัดสิ่งของเหล่านั้นซับซ้อนกันเกินไป จนอาจเป็นเหตุให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ให้โทษใดๆ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยหรือไม่ถูกต้องด้วยสุลักษณะของการใช้เป็นที่อยู่อาศัย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารย้ายสินค้า เครื่องเรือนหรือสัมภาระออกจากอาคารนั้น หรือให้จัดสิ่งของเหล่านั้นเสียใหม่เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะหรือให้กำจัดสัตว์ซึ่งเป็นพาหะของโรคภายในเวลาที่กำหนดให้ตามสมควร ”**หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งจะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับหากในกรณีนี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารผู้ใดดำเนินการตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ และผู้นั้นละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการแทนได้โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น

ที่อยู่อาศัยที่น่าอยู่อาจจะไม่ได้ขึ้นอยู่กับที่ตั้ง เนื้อที่ ขนาด การตกแต่ง เฟอร์นิเจอร์ หรือมีของเครื่องใช้อำนวยความสะดวกมากหรือน้อยเพียงอย่างเดียว การจัดที่อยู่อาศัยให้เป็นไปตามสุลักษณะที่ดีก็เป็นข้อหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้ที่อยู่อาศัยของเราน่าอยู่ได้เช่นกัน

...เรามาทำที่อยู่อาศัยของเราให้เป็น วิมานบนดินกัน....
นำโรคและเหตุรำคาญแก่บ้านใกล้เรือนเคียงกันเถอะ

ให้ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์พาหะ

นางสาวพิมพ์พร พุฒิสกุลวงศ์

นิติกร ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข